

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2004

Nr 1406—1411

INNEHÅLL

Nr	Sidan
1406	Lag om oljeskyddsfonden 4005
1407	Lag om ändring av lagen om bekämpande av oljeskador som uppkommer på land 4012
1408	Lag om ändring av lagen om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg 4014
1409	Statsrådets förordning om oljeskyddsfonden 4017
1410	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om bekämpning av oljeskador och fartygskemikalieolyckor 4020
1411	Kommunikationsministeriets förordning om säker lastning och lossning av vissa bulkfartyg .. 4023

Nr 1406

Lag om oljeskyddsfonden

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Oljeskyddsfondens syfte

Oljeskyddsfonden är en fond utanför statsbudgeten och förvaltas av miljöministeriet.

Ur oljeskyddsfonden betalas ersättning för oljeskador och för de kostnader som bekämpningen av dem och återställandet av miljön orsakar, så som föreskrivs nedan. Dessutom betalas ersättningar och beviljas bidrag för de kostnader som orsakas av förvärv av bekämpningsmateriel och av upprätthållande av bekämpningsberedskapen.

2 §

Tillämpning av statsunderstödslagen

På de av prövning beroende ersättningar och bidrag som med stöd av denna lag

beviljas ur oljeskyddsfonden tillämpas statsunderstödslagen (688/2001), om inte något annat följer av denna lag. Oljeskyddsfonden är en i statsunderstödslagen avsedd statsbidragsmyndighet. Statsunderstödslagens 4—6 kap. iakttas i tillämpliga delar också på de ersättningar som betalas ur oljeskyddsfonden och som den sökande har rätt till enligt denna lag.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *olja*

a) råolja och därav härledda oljeprodukter,

b) oljehaltiga blandningar,

c) spillolja, och

d) oljigt avfall,

2) *avgiftsbelagd olja* sådana flytande produkter som faller under tulltariffens positioner 27.07, 27.09 och 27.10.

RP 119/2004
RP 141/2004
MiUB 16/2004
RSv 174/2004

4 §

Oljeskyddsfondens styrelse och personal

Oljeskyddsfonden har en styrelse som statsrådet tillsätter för tre år i sänder samt personal i statens tjänst.

I styrelsen skall ingå representanter för de med tanke på bekämpningen av oljeskador viktigaste statliga myndigheterna, kommunerna, oljebranschen samt miljöskyddsorganisationerna. Styrelsen kan ha ett arbetsutskott för beredning och handläggning av ärenden.

Bestämmelser om den närmare sammansättningen av styrelsen och arbetsutskottet utfärdas genom förordning av statsrådet.

2 kap.

Oljeskyddsavgift

5 §

Oljeskyddsavgiftens storlek

Till oljeskyddsfonden tas för avgiftsbelagd olja som importeras till eller som transporteras genom Finland ut en oljeskyddsavgift på 0,50 euro för varje fullt ton. Avgiften tas ut till det dubbla beloppet, om oljan transporteras med ett tankfartyg som inte är försett med dubbelbotten som omfattar hela den del av fartyget där lasttankarna är belägna. Är det oklart om oljeskyddsavgiften skall tas ut till förhöjt belopp, skall tullmyndigheterna innan de avgör ärendet inhämta ett utlåtande av behörigt sjöfartsdistrikt. Sjöfartsverket utfärdar vid behov närmare föreskrifter om när ett tankfartyg skall anses vara försett med dubbelbotten.

6 §

Betalningsskyldighet

För olja som importeras till eller transporteras genom Finland och som kommer från en medlemsstat i Europeiska gemenskapen är den som tar emot oljan i Finland skyldig att betala oljeskyddsavgift.

För olja som importeras till eller transporteras genom Finland och som kommer från en stat utanför Europeiska gemenskapen är den

som hänför oljan till en godkänd tullbehandling skyldig att betala oljeskyddsavgift.

7 §

Uppbörd av avgiften

Tullverket svarar för uppbörden och övervakningen av oljeskyddsavgiften. Tullstyrelsen kan utfärda närmare föreskrifter om förfarandet vid uppbörden av oljeskyddsavgiften.

Avgiften bestäms i de fall som avses i 6 § 1 mom. enligt de bestämmelser som gäller den dag då oljan har tagits emot. I fråga om påförande av avgiften, betalning, sökande av ändring och även i övrigt gäller i tillämpliga delar vad som i lagen om påförande av accis (1469/1994) föreskrivs om registrerade näringsidkare.

Avgiften bestäms i de fall som avses i 6 § 2 mom. enligt de bestämmelser som gäller den dag då oljan första gången har hänförs till en godkänd tullbehandling. I fråga om påförande av avgiften, betalning, sökande av ändring och även i övrigt gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs i tullagen (1466/1994).

8 §

Kapitalgränser

Uttagandet av oljeskyddsavgiften upphör vid utgången av kalendermånaden efter den under vilken kapitalet i oljeskyddsfonden har stigit till 10 miljoner euro. Uttagandet påbörjas på nytt efter utgången av kalendermånaden efter den under vilken fondens kapital har sjunkit under 5 miljoner euro.

Miljöministeriet skall utan dröjsmål informera Tullstyrelsen, om fondens kapital förändras på det sätt som avses i 1 mom.

9 §

Lämnande av uppgifter om avgiften

Utan hinder av vad som i lagen om påförande av accis och i tullagen föreskrivs om sekretess kan tullmyndigheterna till miljöministeriet och oljeskyddsfondens styrelse lämna sådan information om oljeskyddsav-

giften som dessa behöver för att fullgöra sina lagstadgade uppgifter.

3 kap.

Ersättningar och bidrag

10 §

Ersättningar för oljeskador samt för kostnader för bekämpning och återställande

Ur oljeskyddsfonden betalas ersättning till den som blivit lidande till följd av en oljeskada samt ersättning för kostnaderna för bekämpningen av oljeskador och återställandet av den oljeförorenade miljön till bekämpningsmyndigheterna och till övriga aktörer som deltagit i bekämpningen av oljeskador och återställandet av miljön, om den som söker ersättning företer en utredning över att

1) ersättningen inte till fullo har kunnat drivas in hos den som enligt någon annan lag är skyldig att betala ersättning för skadan (*ersättningsskyldig*) och ersättningen inte kan fås från en ansvarsförsäkring som den ersättningsskyldige tagit, eller

2) det inte har kunnat utredas vem som är ersättningsskyldig.

Vad som föreskrivs i denna paragraf gäller också oljeskador inom landskapet Åland.

11 §

Förskottsersättning

Ur oljeskyddsfonden kan förskottsersättning beviljas för skador som avses i 10 § samt för kostnader för bekämpning och återställande också utan den utredning som avses i nämnda paragraf, om det på grund av skadans eller kostnadernas omfattning eller på grund av att ansvarsfrågorna är oklara inte skäligen kan förutsättas att utredningen företes.

För betalning av förskottsersättning skall den sökande förete en utredning över oljeskadan och orsakerna till den samt över orsakerna till att den i 10 § avsedda indrivningen eller utredningen över vem som är ersättningsskyldig inte har inletts. Den slutliga ersättningen beviljas efter det att den sökande har företett en utredning över de slutliga kostnaderna.

12 §

Skador som ersätts

Den ersättning som betalas till den som blivit lidande till följd av en oljeskada bestäms beroende på fallet genom tillämpning av antingen lagen om ersättning för miljöskador (737/1994) eller 10 kap. i sjölagen (674/1994). Till den skadelidande betalas emellertid inte sådan förhandsersättning som avses i 9 § i lagen om ersättning för miljöskador, och oljeskyddsfonden har inte en sådan inlösningsskyldighet som avses i 10 § i nämnda lag.

13 §

Kostnader för bekämpning och återställande

Sådana kostnader för bekämpning av och återställande efter en oljeskada som berättigar till i 10 § avsedd ersättning är

1) kostnader för de nödvändiga åtgärder som någon har vidtagit för att avvärja en oljeskada som hotar honom,

2) kostnader och skador orsakade av bekämpningsåtgärder enligt lagen om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979) eller enligt lagen om bekämpande av oljeskador som uppkommer på land (378/1974),

3) skäliga kostnader för återställande av oljeförorenad miljö, samt

4) kostnader för nödvändiga utredningar för bekämpningsåtgärder eller för återställande enligt 2 och 3 punkten.

Kostnader för bekämpning som avses i 1 mom. 2 punkten är löner för personer som anställts tillfälligt för bekämpningsåtgärderna och för den ordinarie bekämpningspersonalen, kostnader för att anskaffa, använda och transportera förnödenheter som behövs i bekämpningsarbetet och andra liknande extra kostnader på grund av bekämpningen samt värdet av eller värdeminskningen på de förnödenheter, anläggningar, utrustningar och andra motsvarande bruksföremål som förbrukats eller fördärvats under bekämpningsarbetet.

14 §

Begränsning i fråga om ersättningstagaren

De i 12 och 13 § avsedda ersättningarna betalas inte till den ersättningsskyldige och inte heller till den i vars besittning den olja som orsakat skadan eller risken för sådan var då olyckan inträffade eller på vars uppdrag oljan transporterades då olyckan inträffade.

15 §

Av prövning beroende ersättning för sanering av oljeförorenad mark och oljeförorenat grundvatten

De kostnader som orsakas eller har orsakats av sanering av oljeförorenad mark eller oljeförorenat grundvatten, av utredning av saneringsbehovet och av planeringen av saneringsåtgärderna kan helt eller delvis ersättas ur oljeskyddsfonden.

Ersättning kan beviljas om det inte kan utredas vem som orsakat föroreningen eller om denne inte anträffas, eller om han inte kan svara för kostnaderna för saneringen, och om den som innehar det förorenade området inte skäligen kan åläggas att sanera området.

Till ansökan om ersättning skall fogas en skriftlig försäkran av den som äger fastigheten om att han förbinder sig att på yrkande av oljeskyddsfonden återbetala den ersättning jämte ränta som beviljats för kostnaderna för sanering av det förorenade markområdet, om fastigheten säljs inom tio år efter det att saneringen har gjorts.

16 §

Regressrätt

Rätten för den som fått ersättning ur oljeskyddsfonden att få ersättning av den ersättningsskyldige, övergår på fonden till den del ersättning har betalats. Oljeskyddsfondens styrelse har rätt att av särskilda orsaker helt eller delvis avstå från att återkräva ersättningen.

17 §

Ersättning för anskaffning av bekämpningsmateriel och för upprätthållande av bekämpningsberedskapen

Ur oljeskyddsfonden betalas ersättning till det lokala räddningsväsendet i enlighet med den fastställda plan för bekämpning av oljeskador som avses i lagen om förhindrande av vattens förorening, försakad av fartyg och i lagen om bekämpande av oljeskador som uppkommer på land för

1) kostnader för anskaffning av bekämpningsmateriel; en förutsättning för att en enskild anskaffning av materiel för mer än 85 000 euro skall ersättas är att oljeskyddsfondens styrelse på förhand har godkänt anskaffningen,

2) kostnader för upprätthållande av bekämpningsberedskapen.

Om materielen för bekämpning av oljeskador inte enligt den fastställda bekämpningsplanen uteslutande är avsedd för bekämpning av oljeskador, ersätts kostnaderna för anskaffning och drift enbart till den del som motsvarar användningen av materielen för bekämpning av oljeskador enligt bekämpningsplanen. En större andel av anskaffningskostnaderna än vad som motsvarar bruket av materielen för bekämpning av oljeskador kan dock ersättas ur oljeskyddsfonden, om detta är motiverat för att bekämpningsberedskapen skall bli tillräcklig.

Ur oljeskyddsfonden kan, inom ramen för dispositionsplanen för fondmedlen, beviljas ersättning i förskott för de kostnader som upprätthållandet av bekämpningsberedskapen orsakar under ett kalenderår. Den slutliga ersättningen beviljas efter det att en utredning över de faktiska slutliga kostnaderna har företetts.

18 §

Av prövning beroende ersättning för anskaffning av bekämpningsmateriel och för upprätthållande av bekämpningsberedskap

Ur oljeskyddsfonden kan staten beviljas ersättning för sådana kostnader för anskaffning av materiel för bekämpning av fartygs-

oljeskador och för upprätthållande av bekämpningsberedskap som avses i lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg.

Ur oljeskyddsfonden kan dessutom ersättning för kostnader för anskaffning av materiel för bekämpning av fartygsoljeskador beviljas landskapet Åland.

19 §

Av prövning beroende bidrag

Ur oljeskyddsfonden kan bidrag beviljas

1) det lokala räddningsväsendet eller kommunen för uppförande eller hyrande av en lagerbyggnad avsedd för förvaring av oljebekämpningsmateriel,

2) sådan ägare av en hamn, inrättning eller ett varv som avses i 14 § i lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg, för anskaffning av materiel för bekämpning av oljeskador,

3) för annan verksamhet som är nödvändig för bekämpning av oljeskador eller för upprätthållande av bekämpningsberedskapen.

20 §

Ansökan om ersättning eller bidrag

Bestämmelser om den ansökan som gäller ersättningar och bidrag enligt denna lag, de utredningar som krävs för behandlingen av ansökan och om det övriga ansökningsförfarandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

21 §

Beslut om ersättningar och bidrag

Beslut om ersättningar och bidrag ur oljeskyddsfonden fattas av fondens styrelse. Styrelsen kan till arbetsutskottet överföra rätten att fatta beslut om ersättningar som uppgår till högst 10 000 euro.

Angående behandlingen av ärenden i styrelsen och i arbetsutskottet samt om styrelsens och arbetsutskottets beslutförhet föreskrivs genom förordning av statsrådet.

4 kap.

Förvaltningen av oljeskyddsfonden

22 §

Styrelsens uppgifter

Oljeskyddsfondens styrelse har i uppgift att besluta om ärenden som är betydelsefulla och vittsyftande med tanke på fondens verksamhet och ekonomi samt att se till att tillsynen över fondens bokföring och finansförvaltning sköts på ett ändamålsenligt sätt. Närmare bestämmelser om styrelsens uppgifter vid förvaltningen av fonden utfärdas genom förordning av statsrådet.

Lönerna till styrelsen och fondens personal samt övriga förvaltningsutgifter betalas ur oljeskyddsfonden.

23 §

Bokföring, betalningsrörelse och bokslut

På oljeskyddsfondens bokföring, betalningsrörelse, övriga redovisning och bokslut tillämpas lagen om statsbudgeten (423/1988) och med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Miljöministeriet sköter fondens bokföring och fastställer årligen fondens bokslut före utgången av april samt beslutar om åtgärder som bokslutet ger anledning till.

24 §

Revision

Statens revisionsverk verkställer årligen revision av oljeskyddsfonden.

Revisorerna skall granska fondens förvaltning, bokföring och bokslut. Revisorerna skall för varje räkenskapsperiod avge en revisionsberättelse, vilken skall innehålla ett utlåtande särskilt om

1) huruvida bokslutet är upprättat i enlighet med de bestämmelser och föreskrifter som gäller för upprättande av bokslut,

2) huruvida bokslutet ger riktiga och tillräckliga uppgifter om resultatet av fondens verksamhet och om dess ekonomiska ställning,

3) huruvida fondens förvaltning och verksamhet har skötts i enlighet med gällande bestämmelser och föreskrifter,

4) fastställande av bokslutet, samt om

5) disponering av fondens resultat på det sätt som styrelsen förslagit; när revisionen har verkställts skall revisorerna i bokslutet göra en anteckning om detta, vilken skall innehålla en hänvisning till revisionsberättelsen samt ett utlåtande om huruvida bokslutet har upprättats i enlighet med god bokföringssed.

Om en revisor under räkenskapsperioden finner att det finns skäl till betydande anmärkning i fråga om fondens förvaltning och ekonomi, skall fondens styrelse och miljöministeriet omedelbart underrättas om saken.

Fondens styrelse och personal är skyldiga att vid behov bistå revisorn vid verkställandet av revisionen.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

25 §

Överföring av medel från statsbudgeten

Om oljeskyddsfondens medel inte räcker till för sådana ersättningar som skall betalas ur fonden och som mottagaren har rätt till, kan de behövliga medlen överföras från statsbudgeten till oljeskyddsfonden. Då tillräckliga medel influerats till fonden intäktsförs de medel som erhållits av staten tillbaka till statsbudgeten.

Miljöministeriet skall göra en framställning om överföring av medel från statsbudgeten till oljeskyddsfonden, om behov föreligger enligt 1 mom. Ministeriet sköter också om att de medel som erhållits av staten intäktsförs tillbaka till statsbudgeten.

En del av de medel som inflyter som oljeavfallsavgifter kan i statsbudgeten överföras till oljeskyddsfonden så som närmare föreskrivs i 7 § i lagen om oljeavfallsavgift (894/1986).

26 §

Synerämnd

Den regionala miljöcentralen skall för

utredning av frågor som gäller ersättning för oljeskador och för andra förberedande utredningar tillsätta en synerämnd, om skadorna eller bekämpningskostnaderna kan beräknas stiga till över 20 000 euro och om utredningen av skadan kräver det. En synerämnd skall tillsättas också då oljeskyddsfondens styrelse begär det. Kostnaderna för synerämnden betalas ur oljeskyddsfonden.

Angående synerämnens uppgifter och sammansättning föreskrivs genom förordning av statsrådet.

27 §

Sökande av ändring

I ett beslut av oljeskyddsfondens styrelse får ändring inte sökas genom besvär. En part som är missnöjd med ett beslut får yrka på rättelse av beslutet inom 30 dagar från delfäendet. I ett beslut med anledning av ett rättelseyrkande får ändring sökas genom besvär så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

28 §

Tjänsteansvar och tillämpningen av bestämmelserna om allmän förvaltning

På ordföranden i oljeskyddsfondens styrelse eller en medlem eller suppleant tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar då dessa sköter sina uppgifter enligt denna lag.

På oljeskyddsfondens och dess styrelsens verksamhet tillämpas vad som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

29 §

Straffbestämmelse

Angående straff för lagstridigt undandragande av oljeskyddsavgift och för försök därtill föreskrivs i 29 kap.1—3 § i strafflagen (39/1889).

30 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

31 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.
Genom denna lag upphävs lagen av den 24 maj 1974 om oljeskyddsfonden (379/1974) jämte ändringar.

Helsingfors den 30 december 2004

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

32 §

Övergångsbestämmelser

På ersättningar som beviljats innan denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde då ersättningarna beviljades.

Om behandlingen av en ersättningsansökan pågår då denna lag träder i kraft, tillämpas på behandlingen de bestämmelser som gällde då ansökan blev anhängig.

Den direktion för oljeskyddsfonden som har tillsatts innan denna lag träder i kraft fortsätter till utgången av sin mandatperiod såsom i 4 § avsedd styrelse för oljeskyddsfonden.

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

Nr 1407

L a g**om ändring av lagen om bekämpande av oljeskador som uppkommer på land**

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 24 maj 1974 om bekämpande av oljeskador som uppkommer på land (378/1974) 1 a §, 5 § 4 mom., 7 § 3 mom. och 8 § 3 mom., sådana de lyder, 1 a § i lag 90/1983, 5 § 4 mom. i lag 936/2001 samt 7 § 3 mom. och 8 § 3 mom. i lag 740/1985, samt
ändras 2 § 4 mom., 3 §, 4 § 1 mom., 5 § 1—3 mom., 6 § 1 mom. och 8 § 1 mom., av dem 2 § 4 mom., 5 § 1—3 mom., 6 § 1 mom. och 8 § 1 mom. sådana de lyder i lag 694/2000, som följer:

2 §

I fråga om bekämpande av oljeskador som uppkommer på land gäller dessutom i tillämpliga delar vad som i räddningslagen (468/2003) bestäms om det lokala räddningsväsendet, samarbetet mellan dessa, räddningsväsendets beredskap och räddningsverksamheten.

3 §

Den som observerar eller får veta att oljeskada uppkommit, är skyldig att utan dröjsmål meddela detta till nödcentralen samt i mån av möjlighet till den i vars besittning eller förvar oljan är.

4 §

Den som i sin besittning eller sitt förvar har olja som orsakat skada eller risk för skada är skyldig att vidta sådana bekämpningsåtgärder

som med hänsyn till omständigheterna skäpligen kan krävas av honom, samt att utan dröjsmål informera nödcentralen om skadan eller risken för skada.

5 §

Den högsta ledningen och övervakningen av bekämpningen av oljeskador som avses i denna lag ankommer på miljöministeriet. Finlands miljöcentral styr och övervakar det allmänna organiserandet och utvecklandet av bekämpningen. Den regionala miljöcentralen styr och övervakar organiserandet av bekämpningen av oljeskador och deltar vid behov själv i bekämpningen.

Det lokala räddningsväsendet skall inom sitt område handha bekämpningen av oljeskador. Det lokala räddningsväsendet kan komma överens om hur bekämpningen skall ordnas i samråd med de i 4 § 2 mom. avsedda

oljeupplagrarna. Det lokala räddningsväsendet skall ha en plan för bekämpning av oljeskador om vars innehåll föreskrivs genom förordning av statsrådet. Bekämpningsplanen skall föras till den regionala miljöcentralen för fastställelse.

De kommunala myndigheterna och verken skall delta i bekämpningen av oljeskador och vid behov ha hand om efterbehandlingen. Den plan för bekämpning av oljeskador som avses i 2 mom. skall ange vilka kommunala myndigheter och verk som deltar i efterbehandlingen.

6 §

I denna lag avsedda oljeskadebekämpningsmyndigheter är den regionala miljöcentralen, den lokala räddningsmyndigheten inom räddningsväsendet och den räddningsledare som leder bekämpningsarbetet.

8 §

Är oljeskadan eller risken för dess utbredning så stor att den personal eller de redskap som oljeskadebekämpningsmyndigheterna har till sitt förfogande inte är tillräckliga för dess effektiva bekämpande eller förhindrande, har bekämpningsmyndigheterna rätt att beordra den som har bekämpningsredskap eller bekämpningsförmödenheter eller personal, som är förtrogen med deras användning, att ställa dessa till bekämpningsmyndigheternas förfogande.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Det lokala räddningsväsendet skall före utgången av 2006 utarbeta en plan för bekämpning av oljeskador inom sitt verksamhetsområde.

Helsingfors den 30 december 2004

Republikens President
TARJA HALONEN

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

Nr 1408

L a g

om ändring av lagen om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 16 mars 1979 om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979) 16 § 4 mom., 18 § 3 mom. och 19 a § 2 mom.,
 sådana de lyder, 16 § 4 mom. i lag 933/2003 samt 18 § 3 mom. och 19 a § 2 mom. i lag 739/1985, samt
ändras 12 §, 13 § 4 punkten, 15 §, 18 § 1 mom., 19 § och 27 b § 3—5 mom.,
 sådana de lyder, 12 § i lagarna 489/2000 och 935/2001, 13 § 4 punkten i lag 204/1987, 15 § och 27 b § 3—5 mom. i nämnda lag 489/2000, 18 § 1 mom. i nämnda lag 739/1985 samt 19 § i nämnda lagar 204/1987 och 489/2000 samt i lag 1064/2004, som följer:

12 §

Den högsta ledningen och övervakningen av bekämpningen av oljeskador, förorsakade av fartyg (*fartygsoljeskador*) ankommer på miljöministeriet. Finlands miljöcentral skall allmänt organisera och utveckla bekämpningen av oljeskador. Den regionala miljöcentralen styr och övervakar organiserandet av bekämpningen av fartygsoljeskador och deltar vid behov i bekämpningen.

Det lokala räddningsväsendet skall inom sitt område handha bekämpningen av fartygsoljeskador så som föreskrivs i denna lag. Det lokala räddningsväsendet kan i samråd med en i 14 § avsedd ägare av en hamn eller inrättning eller ett varv komma överens om hur bekämpningen av fartygsoljeskador organiseras. Det lokala räddningsväsendet skall ha en plan för bekämpning av fartygsolje-

skador, om detta inte är uppenbart onödigt med hänsyn till de lokala förhållandena. Bekämpningsplanen skall föras till den regionala miljöcentralen för fastställelse. I fråga om innehållet i planen föreskrivs genom förordning av statsrådet.

De kommunala myndigheterna och verken skall delta i bekämpningen av fartygsoljeskador och vid behov ha hand om efterbehandlingen. Den plan för bekämpning av fartygsoljeskador som avses i 2 mom. skall ange vilka kommunala myndigheter och verk som deltar i efterbehandlingen.

13 §

De myndigheter för oljeskadebekämpning som avses i denna lag är

4) den lokala räddningsmyndigheten inom räddningsväsendet och den räddningsledare som är ledare för bekämpningen av fartygsoljeskador.

15 §

Anses det nödvändigt att förlägga oljebekämpningsmateriel eller oljebekämpningsförnödenheter på de ställen som nämns i 14 § i större mängd än vad ägaren av en hamn, en inrättning eller ett varv skäligen kan åläggas att anskaffa, eller att förlägga bekämpningsmateriel eller bekämpningsförnödenheter på andra än de här avsedda ställena, skall Finlands miljöcentral sköta anskaffningarna på statens vägnar.

Finlands miljöcentral kan överlåta den bekämpningsmateriel och de förnödenheter som anskaffats i den regionala miljöcentralens, Rederiverkets, försvarsmaktens, gränsbevakningsväsendets eller någon annan statlig myndighets ägo eller besittning, eller i det lokala räddningsväsendets besittning eller i en sådan hamns, inrättnings eller ett sådant varvs besittning som avses i 14 §. Mottagaren är skyldig att sörja för förvaringen och underhållet av bekämpningsmaterialet och förnödenheterna samt för att de vid behov utan dröjsmål kan användas för bekämpning av oljeskador.

18 §

Om olja har kommit ut i vattnet från ett fartyg eller om fara för oljeläckage hotar då ett fartyg stöter på grund eller får maskinfel eller något annat haveri inträffar, skall fartygets befälhavare eller, om det är fråga om i 14 § avsedda hamnars, inrättnings eller varvs område, ägaren omedelbart informera om oljeskadan eller hotet om en sådan till den behöriga sjöräddningscentralen, sjöräddningsundercentralen eller nödcentralen, samt vidta sådana omedelbara bekämpningsåtgärder som han skäligen kan förutsättas vidta. Myndigheterna för bekämpning av oljeskador skall i brådskande ordning vidta alla sådana nödvändiga åtgärder för att avvärja skada eller begränsa den för vilka kostnaderna eller skadorna inte står i uppenbart missförhållande till de ekonomiska och andra värden som är hotade.

19 §

Har en fartygsoljeskada uppkommit eller föreligger det risk för sådan på öppen fjärd eller inom den ekonomiska zonen, skall Finlands miljöcentral förordna om bekämpningen och tillsätta en ledare för bekämpningsarbetet. Finlands miljöcentral kan dessutom åta sig ansvaret för att bekämpningsarbetet utförs och tillsätta en ledare för bekämpningsarbetet, om en skada har inträffat eller risk för skada föreligger annanstans, inom flera lokala räddningsväsendens områden, eller om skadan eller risken är så stor att det lokala räddningsväsendet inte rimligen kan förutsättas ensam sörja för bekämpningsarbetet, eller om bekämpningsåtgärderna i sådana fall blir långvariga, eller om det annars finns särskild anledning till detta.

I de fall som avses i 1 mom. ställer Finlands miljöcentral behövlig personal samt behövliga redskap och förnödenheter till förfogande för ledaren för bekämpningsarbetet. I dessa fall är det lokala räddningsväsendet och den i 14 § avsedda ägaren av en hamn, en inrättning eller ett varv skyldiga att också utanför sitt område på begäran ställa sina bekämpningsredskap och sina bekämpningsförnödenheter samt den personal som behövs för att använda dem till förfogande för ledaren för bekämpningsarbetet.

Den regionala miljöcentralen deltar vid behov i bekämpningen av en fartygsoljeskada.

27 b §

Det lokala räddningsväsendet är skyldigt att på begäran ge handräckning till den myndighet som bekämpar fartygskemikalieolyckor. Om bekämpningen av olyckan kräver det skall det lokala räddningsväsendet snabbt vidta de åtgärder som bekämpningsberedskapen kräver redan innan begäran om handräckning har framställts.

Vad som i 13, 15, 18, 19 och 19 a § föreskrivs om bekämpningen av fartygsoljeskador gäller i tillämpliga delar också bekämpningen av fartygskemikalieolyckor. Det lokala räddningsväsendet är skyldigt att också utanför sitt område på begäran av ledaren för bekämpningsarbetet till dennes förfogande ställa sina bekämpningsredskap och sina

bekämpningsförnödenheter samt den personal som behövs för användningen av dem för att bekämpa fartygskemikalieolyckor.

För handräckning vid bekämpning av fartygskemikalieolyckor och för skador orsakade av bekämpningen betalas full ersättning av statens medel. I fråga om den som har fått ersättning av staten går hans rätt att få

ersättning av den som är ansvarig för skadan över till staten till den del ersättning har betalats till honom.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.
Det lokala räddningsväsendet skall före utgången av 2006 för sitt område utarbeta en plan för bekämpning av fartygsoljeskador.

Helsingfors den 30 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

Nr 1409

Statsrådets förordning om oljeskyddsfonden

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av lagen den 30 november 2004 om oljeskyddsfonden (1406/2004):

1 kap.

Sökande av ersättningar och bidrag ur oljeskyddsfonden

1 §

Ansökan om ersättning och bidrag

Ersättningar och bidrag ur oljeskyddsfonden skall sökas skriftligen före utgången av kalenderåret efter en händelse för vilken enligt lagen om oljeskyddsfonden (1406/2004) skall betalas ersättning eller bidrag. Av särskilda orsaker kan dock också en ansökan som lämnats in efter den utsatta tiden tas till behandling.

Ansökan skall riktas till oljeskyddsfondens styrelse och tillställas den behöriga regionala miljöcentralen, som ger sitt utlåtande om ansökan och vidarebefordrar handlingarna till miljöministeriet. Ansökan kan också lämnas in till den synenämnd som avses i 26 § i lagen om oljeskyddsfonden.

Ett förhandsutlåtande kan ges om beviljandet av ersättningar och bidrag.

2 §

Ansökan om ersättning för bekämpningskostnaderna

En ansökan som gäller ersättning för bekämpningskostnader av en oljeskada skall innehålla

- 1) en beskrivning av oljeskadan,
- 2) utförda bekämpningsåtgärder,
- 3) de kostnader som föranletts av bekämpningsarbetet,

4) den som är ansvarig för skadan om detta är känt,

5) en utredning om hur man har försökt driva in kostnaderna för bekämpningen av den som är ansvarig för skadan,

6) övriga uppgifter och utredningar som oljeskyddsfondens styrelse förutsätter.

3 §

Ansökan om ersättning för kostnader för sanering av markgrund och grundvatten

En ansökan om ersättning som avses i 15 § i lagen om oljeskyddsfonden skall innehålla

1) uppgifter om det område som skall saneras och om fastighetens ägare och innehavare,

2) fastighetsägarens samtycke till saneringen, om han själv inte är sökande,

3) en utredning om saneringsbehovet, hur brådskande saneringen är och dess betydelse för skyddet av miljön,

4) en plan för saneringsarbetet, behandlingen av det oljiga avfallet från saneringen samt om uppföljningen av saneringens miljöverkningar,

5) en uppskattning av kostnaderna samt till vilket belopp ersättning söks,

6) en utredning om att det finns förutsättningar enligt 15 § 2 mom. i lagen om oljeskyddsfonden för att ersättning skall beviljas,

7) en utredning om att det finns ett miljötillstånd enligt miljöskyddslagen (86/2000) för saneringen, eller att beslutet om saneringen i övrigt fattats enligt miljöskyddslagen,

8) den i 15 § 3 mom. i lagen om oljeskyddsfonden avsedda försäkran av fastighetsägaren,

9) de övriga uppgifter och utredningar som oljeskyddsfondens styrelse förutsätter.

Den regionala miljöcentralen skall till oljeskyddsfondens styrelse ge ett utlåtande om en ansökan om ersättning. I utlåtandet skall ställning tas särskilt till huruvida det finns förutsättningar enligt 15 § 2 mom. i lagen om oljeskyddsfonden att bevilja ersättning samt läggas fram en bedömning av hur nödvändig och brådskande saneringen är med tanke på skyddet av miljön.

2 kap.

Oljeskyddsfondens styrelse och personal

4 §

Oljeskyddsfondens styrelses uppgifter

Utöver vad i lagen om oljeskyddsfonden föreskrivs om styrelsens uppgifter då ersättningar och bidrag beviljas skall oljeskyddsfondens styrelse

1) besluta om fondens verksamhets- och ekonomiplan,

2) besluta om fondens budget och dispositionsplanen för medlen,

3) sörja för fondens likviditet,

4) godkänna och underteckna fondens bokslut och årligen före utgången av mars sända det till miljöministeriet för fastställelse,

5) årligen utarbeta fondens verksamhetsberättelse,

6) sörja för indrivningen av den ersättning som avses i 16 § i lagen om oljeskyddsfonden.

5 §

Styrelsens sammansättning

Till oljeskyddsfondens styrelse hör utöver ordföranden högst sex medlemmar som har var sin personlig suppleant.

Styrelsens ordförande skall kunna anses opartisk i ärenden som gäller oljeskador. I styrelsen skall finnas representanter för inrikesministeriet, finansministeriet, miljöministeriet, kommunerna, miljövårdsorganisatio-

nerna samt oljebranschen. Styrelsen kan dessutom utse en eller flera permanenta sakkunniga.

I ersättningsärenden som gäller landskapet Åland skall styrelsen som sakkunnig höra en representant för landskapet Åland. Styrelsen kan vid behov också höra andra sakkunniga.

6 §

Arbetsutskottet

Styrelsen kan tillsätta ett arbetsutskott för beredning av ärenden och handläggning av ansökningar om ersättning. Arbetsutskottet kan även ha beslutanderätt enligt vad som bestäms i 21 § i lagen om oljeskyddsfonden.

Till arbetsutskottet hör styrelsens ordförande och vice ordförande samt tre andra medlemmar som styrelsen utser bland sina ordinarie medlemmar eller suppleanter, av vilka en representerar de statliga myndigheterna, en kommunerna och en oljebranschen. Vice ordföranden och medlemmarna har av styrelsen utsedda suppleanter, som kan vara även suppleanter i styrelsen.

7 §

Beslutförhet

Styrelsen är beslutför då ordföranden eller vice ordföranden och minst hälften av medlemmarna eller deras suppleanter är närvarande.

Arbetsutskottet är beslutfört då ordföranden eller vice ordföranden och minst två medlemmar eller deras suppleanter är närvarande.

8 §

Behandling av ärenden i styrelsen och arbetsutskottet

Styrelsen och arbetsutskottet sammanträder på kallelse av ordföranden eller, om han är förhindrad, på kallelse av vice ordföranden.

Om åsikterna går i sär vid behandlingen av ett ärende, avgörs ärendet genom röstning med iakttagande av samma förfarande som i en kollegial domstol.

Protokollen över styrelsens och arbetsutskottets möten och styrelsens expeditioner undertecknas av ordföranden eller vice ordföranden och kontrasigneras av sekreteraren.

9 §

Fondens personal samt arvoden

Oljeskyddsfonden skall ha en generalsekreterare och vid behov andra sekreterare, vilka är tjänstemän vid miljöministeriet.

Arvodena för styrelsens ordförande, medlemmar, sekreterare och sakkunniga fastställs av miljöministeriet på förslag av styrelsen.

3 kap.

Synerämnd och ikraftträdande

10 §

Synerämnens uppgifter

Synerämnden skall med anledning av en oljeskada förrätta syn, varvid skadan och den

Helsingfors den 30 december 2004

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

som orsakat den utreds och de ersättningar som skall betalas för skadan bedöms. Nämndens utlåtande skall tillställas oljeskyddsfondens styrelse.

De berörda skall ges möjlighet att bli hörda under syneförrättningen.

11 §

Synerämnens sammansättning

I synerämnden ingår en ordförande, som är en person som den regionala miljöcentralen har förordnat till uppgiften, och minst två medlemmar. Beroende på oljeskadans art skall den ena av medlemmarna vara sakkunnig inom naturvetenskaper eller miljöekonomi, och den andra skall vara förtrogen med bedömning av skador.

12 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Lagstiftningsråd Jukka Nurmio

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om bekämpning av oljeskador och fartygskemikalieolyckor

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, *upphävs* i statsrådets förordning av den 28 juni 1993 om bekämpning av oljeskador och fartygskemikalieolyckor (636/1993) 14 §, sådan den lyder i förordning 705/2000, *ändras* rubriken för 2 kap., 2 § 1 och 2 mom., 3—5 §, 6 § 1 mom., 7 § 1 mom., 1—3 punkten och 12 §, av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad, 3 och 4 § sådana de lyder, 5 § sådan den lyder delvis ändrad samt 6 § 1 mom., 7 § 1 mom. och 12 § sådana de lyder i nämnda förordning 705/2000, samt *fogas* till 7 § 1 mom. en ny 8 a punkt som följer:

2 kap

Det lokala räddningsväsendets plan för bekämpning av oljeskador

2 §

Plan för bekämpning av oljeskador

Det lokala räddningsväsendet skall sammanställa den bekämpningsplan som avses i 12 § i fartygsavfallslagen och den bekämpningsplan som avses i 5 § i landoljeskadelagen till en enhetlig bekämpningsplan, om detta inte är uppenbart onödigt med tanke på omständigheterna.

Planen skall innehålla

1) uppgifter om de myndigheter för oljeskadebekämpning och de ledare för bekämpningsarbetet som utsetts av det lokala räddningsväsendet samt uppgifter om områdets andra kommunala myndigheters och förvaltningars skyldighet att delta i bekämpning av oljeskador,

2) uppgifter om sådana samarbetsavtal som avses i 12 § 2 mom. i fartygsavfallslagen och i 5 § 3 mom. i landoljeskadelagen och som det lokala räddningsväsendet ingått om bekämpning av oljeskador med en ägare till en hamn, en inrättning eller ett varv eller med en innehavare av ett oljelager, samt en utredning om eventuellt annat oljebekämpningssamarbete,

3) en utredning om räddningsväsendets servicenivå som bestämts enligt 12 § i räddningslagen (468/2003), i den mån servicenivån berör bekämpningen av oljeskador; när servicenivån bestäms skall å ena sidan beaktas faktorer som i området medför särskild risk för oljeskador, såsom farleder, oljehamnar, reparationsvarv, oljelager och industrianläggningar, kraftverk och andra motsvarande anläggningar där stora mängder olja raffineras, används eller lagras, samt å andra sidan naturskyddsområden, badstränder, vattentäcker och grundvattenområden, vilkas skydd särskilt bör beaktas vid bekämpning av oljeskador,

4) en utredning om den materiel och de förnödenheter för oljebekämpning som behövs och om annan materiel och andra förnödenheter som lämpar sig för bekämpning av oljeskador, såsom transportmedel, kommunikationsanordningar, arbetsmaskiner, verktyg och underhållsförnödenheter, samt om förvaringen och underhållet av dessa, samt uppgifter om vilka ovan avsedda materiel och förnödenheter som redan står till förfogande och var de är placerade,

5) en beräkning av de årliga driftskostnaderna, såsom anskaffningskostnaderna för oljebekämpningsförnödenheter, underhålls- och förvaringskostnaderna för oljebekämpningsmateriel och oljebekämpningsförnödenheter och av övriga kostnader för upprätthåll-

lande av oljebekämpningsberedskap och av utbildningskostnader under de följande fem åren,

6) planer för tilläggsanskaffning och kompletterande anskaffning av oljebekämpningsmateriel och för anskaffningskostnaderna under de följande fem åren samt planer för placeringen av materielen,

7) en utredning över lagerbyggnader avsedda för förvaring av oljebekämpningsmateriel och hyrorna för dem samt en plan för eventuell anskaffning av nya lagerbyggnader eller för byggande av sådana mottagningsanordningar för oljeavfall från fartyg som avses i 16 § 1 mom. i fartygsavfallslagen,

8) en plan för organisering och ledning av bekämpningen av oljeskador samt för bildande ,utrustande och underhåll av bekämpningsenheter samt uppgifter om alarm- och kommunikationssystem,

9) en plan för uppsamling, transport, förvaring, oskadliggörande och annan behandling av oljigt avfall som uppstår vid oljeskador samt för annan efterbehandling av oljeskador,

10) en plan för utbildning och övningar,

3 §

Förande av planen för fastställelse

Det lokala räddningsväsendet skall sända den godkända planen för bekämpning av oljeskador till den regionala miljöcentralen för fastställelse.

4 §

Fastställande av planen

Den regionala miljöcentralen skall vid behov av den länsstyrelse som saken gäller begära utlåtande om en av det lokala räddningsväsendet godkänd plan för bekämpning av oljeskador.

Vid behandling av planen skall den regionala miljöcentralen fästa särskild uppmärksamhet vid om den oljebekämpningsmateriel som skall anskaffas motsvarar behovet och är ändamålsenlig med tanke på risken för oljeskador, behovet av bekämpningsbe-

redskap samt räddningsväsendets servicenivå i området.

Om planen innehåller en enskild anskaffning av oljebekämpningsmateriel vars kostnader överstiger 85 000 euro, och det enligt 17 § 1 mom. 1 punkten i lagen om oljeskyddsfonden (1406/2004) förutsätts förhandsgodkännande av oljeskyddsfondens styrelse för att full ersättning ur oljeskyddsfonden skall beviljas till det lokala räddningsväsendet, skall den regionala miljöcentralen begära sådant förhandsgodkännande innan planen fastställs.

Den regionala miljöcentralen skall sända den fastställda planen för kännedom till oljeskyddsfondens styrelse, till Finlands miljöcentral och till den länsstyrelse som saken gäller.

5 §

Justering av planen

Det lokala räddningsväsendet skall minst vart fjärde år justera den i 2 § 1 mom. 5 punkten avsedda del av planen för bekämpning av oljeskador som gäller driftskostnader, den i 6 punkten avsedda del som gäller anskaffningar och den i 7 punkten avsedda del som gäller övriga anskaffningar. De ändringar som görs i planen till följd av justeringen behandlas i tillämpliga delar enligt vad som ovan stadgas om planen och behandlingen av den.

Det lokala räddningsväsendet skall se till att de övriga delarna av planen för bekämpning av oljeskador med jämna mellanrum uppdateras så att de motsvarar de rådande förhållandena. Till denna del förs en ändring i planen inte för fastställelse, utan den skall sändas för kännedom till den regionala miljöcentralen och till länsstyrelsen.

6 §

Samarbetsplan för bekämpning av fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor

Den regionala miljöcentralen utarbetar den regionala samarbetsplan som avses i 31 § 2 mom. i fartygsavfallslagen i samråd med de handräckningsmyndigheter inom plane-

ringsområdet som avses i 31 § 1 mom. i fartygsavfallslagen, de övriga regionala miljöcentralerna, länsstyrelserna och det lokala räddningsväsendet. Finlands miljöcentral skall delta i utarbetandet av planen till den del det är fråga om sådana fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor att den enligt 19 § 1 mom. och 27 b § i fartygsavfallslagen bestämmer om bekämpningen.

7 §

Samarbetsplanens innehåll

Samarbetsplanen skall innehålla

1) uppgifter om personer vide de statliga bekämpningsmyndigheterna, vid de handräckningsmyndigheter som avses i 31 § 1 mom. i fartygsavfallslagen, vid det lokala räddningsväsendet och vid hamnar, inrättningar och varv som avses i 14 § i fartygsavfallslagen samt om frivilliga, vilka inom planeringsområdet står till förfogande för bekämpning av fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor,

2) uppgifter om statens, det lokala räddningsväsendets och de i 14 § i fartygsavfallslagen avsedda hamnarnas, inrättningars och varvens bekämpningsmateriel och bekämpningsförnödenheter samt om transportmedel och båtar, kommunikationsanordningar, arbetsmaskiner och underhållsförnödenheter som inom planeringsområdet står till förfogande för bekämpning av fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor och om var de finns samt en plan för nödvändiga överföringar av bekämpningsmateriel och bekämpningsförnödenheter från andra områden samt en framställning om behövliga tilläggsanskaffningar,

3) en plan för organisering och ledning av

Helsingfors den 30 december 2004

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

bekämpningen av fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor, för bildande av en i 31 a § i fartygsavfallslagen avsedd ledningsgrupp, för bildande, bemanning, utrustande och underhåll av bekämpningsenheter och för alarm- och kommunikationssystem samt en utredning om bekämpningsenheternas alarmberedskap och utryckningsordning samt en utredning om hur bekämpningsarbetena leds innan den ledare för bekämpningsarbetena som nämns i 19 § i fartygsavfallslagen tar det ledande ansvaret,

8 a) en plan över skyddade ankarplatser och hamnar i området, dit ett fartyg som råkat ut för en sjöskada och medför risk för olje- eller kemikalieskador kan transporteras,

12 §

Bekämpningsberedskap vid stora oljelager

Då oljemängden på samma lagerområde uppgår till 1 miljon liter eller mer, skall upplagraren dessutom för sitt eget lagerområde ha en plan för bekämpning av oljeskador. Av planen skall framgå den person som svarar för bekämpningsarbetet, den personal som är förtrogen med bekämpning av oljeskador och var den står att få, bekämpningsmateriel och bekämpningsförnödenheter samt vid behov en plats där man tillfälligt kan placera olja som vid inträffad skada snabbt skall avlägsnas. Planen för bekämpningen skall utan dröjsmål delges den regionala miljöcentralen och det lokala räddningsväsendet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Lagstiftningsråd Jukka Nurmio

Nr 1411

**Kommunikationsministeriets förordning
om säker lastning och lossning av vissa bulkfartyg**

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut föreskrivs med stöd av lagen av den 21 december 2004 om säker lastning och lossning av vissa bulkfartyg (1206/2004):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på sådana bulkfartyg och finska terminaler som avses i 2 § 1 mom. i lagen om säker lastning och lossning av vissa bulkfartyg (1206/2004), nedan *bulklastlagen*.

2 §

Krav med avseende på bulkfartygens lämplighet ur operativ synvinkel

Terminaloperatören säkerställer att bulkfartygen ur operativ synvinkel är lämpliga för lastning och lossning av fasta bulkklaster så att bulkfartygen uppfyller följande krav:

1) de är försedda med lastrum och lucköppningar av tillräcklig storlek och av en sådan konstruktion att fast bulklast kan lastas, stuvras, trimmas och lossas på ett tillfredsställande sätt,

2) lastluckorna är försedda med identifieringsnummer som stämmer överens med numren i lastnings- eller lossningsplanen, dessa nummer är placerade och har en sådan storlek och färg att de är väl synliga och identifierbara för den personal som sköter terminalens lastnings- och lossningsutrustning,

3) lastluckorna, systemen för styrning av lastluckor och säkerhetsanordningarna är i väl fungerande skick och används endast i avsett syfte,

4) om lampor som indikerar slagsida har monterats, testas de och deras funktionsdug-

lighet påvisas innan lastning eller lossning påbörjas,

5) om det krävs att ombord på fartyget skall finnas ett godkänt lastinstrument, är detta certifierat och med det kan utföras belastningsberäkningar under lastning eller lossning,

6) framdrivnings- och hjälpmaskinerierna är väl fungerande.

7) den däcksutrustning som används vid förtöjning och ankring fungerar, är i god ordning och i gott skick.

3 §

Lämplighetskrav för terminaler

Fasta bulkklaster får lastas och lossas endast i fråga om sådana bulkfartyg som på ett säkert sätt kan angöra kajen längs lastnings- eller lossningsanordningen med beaktande av kajplatsens djup, fartygets maximistorlek, förtöjningsanordningar, fendrar, säkert tillträde till hamnen och möjliga hinder för lastningen eller lossningen.

Terminalens lastnings- och lossningsutrustning skall vara certifierad på behörigt sätt, den skall hållas i gott funktionsdugligt skick i enlighet med relevanta bestämmelser och standarder och den får endast skötas av behörig personal som vid behov är certifierad.

Terminalpersonalen skall utbildas i alla aspekter som gäller säker lastning och lossning av bulkfartyg på ett sätt som är förenligt med vars och ens ansvarsområde.

Den personal som deltar i lastning och lossning skall ha tillgång till och använda personlig skyddsutrustning och skall utöver

detta vila tillräckligt för undvikande av olyckor som beror på trötthet.

I den handbok som upprättas om arbetet vid terminaler skall tas in de uppgifter om hamnar och terminaler som räknas upp i punkt 1.2 i bihang 1 till BLU-koden, som nämns i 3 § 3 punkten i bulklastlagen. Terminaloperatören eller terminalrepresentanten skall ställa handböckerna till förfogande för befälhavaren på sådana bulkfartyg som anlöper terminalen i fråga för att lasta eller lossa fasta bulklast.

4 §

Befälhavarens uppgift att lämna upplysningar

Fartygets befälhavare skall meddela terminalrepresentanten i hamnen fartygets beräknade ankomsttid till området utanför hamnen så tidigt som möjligt och uppdaterar informationen efter behov.

I sitt meddelande om fartygets ankomsttid skall befälhavaren lämna följande upplysningar till terminalen:

- 1) fartygets namn, anropssignal, IMO-nummer, flagg, hemmahamn,
- 2) fartygets lastnings- eller lossningsplan, i vilken anges lastens kvantitet, stuvning per lastrum, lastnings- eller lossningsordning samt den kvantitet som skall lastas ombord i varje omgång eller lossas vid varje steg i lossningen,
- 3) djupgående vid ankomst och föreslaget djupgående vid avgång,
- 4) tid som krävs för fyllning eller länsning av barlast,
- 5) fartygets totala längd, fartygets största bredd samt längden på de lastrum i vilka last skall lastas eller lossas, räknad från förkant på luckkarmen på det lastrum som är beläget längst för över till akterkant på luckkarmen på det lastrum som är beläget längst akter över,
- 6) avståndet från vattenlinjen till luckan för det första lastrum som skall lastas eller lossas samt avståndet från fartygets sida till lucköppningen,
- 7) placering av fartygets landgång,
- 8) avståndet mellan fartygets högsta punkt och vattenytan,
- 9) detaljerade uppgifter om och kapaciteten på lasthanteringsutrustning, om sådan finns,
- 10) antal och typ av förtöjningar,

11) andra särskilda behov, såsom uppgifter om trimning av lasten eller fortlöpande mätning av lastens fukthalt,

12) detaljerade uppgifter om eventuella nödvändiga reparationer som kan försena fartygets förtöjning, påbörjandet av lastning eller lossning eller fartygets avgång efter det att lastning eller lossning genomförts, och

13) andra upplysningar om fartyget som terminalen begär.

5 §

Befälhavarens skyldighet att inhämta information

Befälhavaren skall före lastningen säkerställa att han eller hon har fått den lastinformation som krävs i regel VI/2.2. i bilagan till 1974 års SOLAS-konvention, som nämns i 3 § 2 mom. i bulklastlagen, och vid behov en deklaration av bulkdensiteten. Dessa uppgifter skall framställas i lastdeklarationsformuläret på det sätt som anges i bihang 5 till BLU-koden.

6 §

Befälhavarens uppgifter i samband med lastning och lossning

Före och under lastningen eller lossningen skall befälhavaren säkerställa att

- 1) lastning eller lossning av last samt fyllning eller länsning av barlastvatten övervakas av en person som hör till fartygsbefälet,
- 2) lastens och barlastvattnets fördelning övervakas under hela lastnings- eller lossningsprocessen för att säkerställa att fartygets konstruktion inte överbelastas,
- 3) fartyget ligger utan slagsida eller, om slagsida krävs av operationella skäl, att den är så liten som möjligt,
- 4) fartyget hela tiden är säkert förtöjt med beaktande av lokala väderförhållanden och väderprognoser,
- 5) ett tillräckligt stort antal befäl och besättningsmän är kvar ombord för att de skall kunna justera förtöjningar eller hantera andra normala situationer eller en nödsituation med beaktande av de tillräckliga vilotider för besättningen som fastställts för att undvika trötthet,

6) terminalrepresentanten uppmärksammas på krav att trimma lasten i enlighet med förfarandena i BC-koden (IMO Code of Safe Practice for Solid Bulk Cargoes, försäljningsnummer IMO-260E),

7) terminalrepresentanten uppmärksammas på kraven om överensstämmelse när det gäller att balansera fyllning eller länsning av barlastvatten mot lastning eller lossning samt takten för lastning och lossning, liksom även varje avvikelse från planen för barlasthanteringen eller varje annan omständighet som kan påverka lastningen eller lossningen av lasten,

8) barlastvattnet länsas i en takt som stämmer överens med den överenskomna lastningsplanen och att så vattnet inte svämmar över på kajen eller intilliggande fartyg; i de fall det inte i praktiken är möjligt för fartyget att fullfölja länsningen av barlastvattnet före lastningsprocessens trimningsfas, skall befälhavaren komma överens med terminalrepresentanten om avbrytande av lastningen och om avbrottets längd,

9) med terminalrepresentanten har överenskommit de åtgärder som skall vidtas i händelse av regn eller andra förändringar av väderförhållandena om lasten är sådan att risker kan uppstå vid sådana väderleksförändringar,

10) medan fartyget ligger vid kaj får svetsarbete utföras ombord eller i fartygets närhet endast med tillstånd av terminalrepresentanten och i enlighet med eventuella krav från den behöriga myndigheten,

11) lastnings- eller lossningsarbetet samt fartygets tillstånd under de avslutande faserna av lastningen eller lossningen övervakas noggrant,

12) terminalrepresentanten omedelbart underrättas, om lastnings- eller lossningsprocessen har orsakat skador eller riskfyllda situationer eller löper sannolik risk att göra detta,

13) terminalrepresentanten informeras när den slutliga trimningen av lasten måste påbörjas för att transportanordningen skall kunna stannas,

14) lossningen på fartygets högra sida, sett från aktern mot fören, synkronises med lossningen på vänstra sidan i samma lastrum för att undvika att fartyget utsätts för vridpåkänningar, och

15) risken för utsläpp av eventuella brandfarliga ångor när ett eller flera lastrum fylls med barlast beaktas och försiktighetsåtgärder vidtas innan eventuella svetsarbeten tillåts intill eller ovanför dessa lastrum.

7 §

Terminalrepresentantens uppgift att lämna upplysningar

Terminalrepresentanten skall lämna följande upplysningar till befälhavaren:

1) namnet på den kaj vid vilken lastning eller lossning genomförs och beräknad tid för förtöjning och avslutad lastning eller lossning,

2) beskrivning av lastnings- eller lossningsutrustningen inklusive terminalens nominella lastnings- eller lossningstakt och det antal lastnings- eller lossningsenheter som används, liksom även hur lång tid som beräknas gå åt för att avsluta varje lastningsomgång eller hur lång tid som beräknas gå åt för varje steg i lossningen,

3) sådana uppgifter om kajplatsen eller piren som befälhavaren skall känna till, såsom placering av fasta och rörliga hinder, fendrar, pollare och förtöjningsanordningar,

4) minsta vattendjup längs kajen och i inseglings- och utseglingsleder,

5) vattendensitet vid kajen,

6) maximiavståndet mellan vattenlinjen och högsta punkten på lastluckorna eller luckkarmarna, beroende på vilket av dessa avstånd som är relevant för lastningen eller lossningen, samt fartygets maximala höjd,

7) landgångar och andra anordningar för tillträde,

8) vilken av fartygets sidor som skall ligga mot kaj,

9) högsta tillåtna hastighet vid ingång till tilläggningsplatsen samt tillgång till bogserbåtar, inklusive deras typ och största dragkraft,

10) ordningsföljden vid lastning för olika poster av last samt andra begränsningar, om det inte är möjligt att lasta i en ordning eller i ett lastrum som passar fartyget,

11) uppgifter om sådana egenskaper hos den last som skall lastas som kan medföra risker, om lasten kommer i kontakt med annan last eller lastrester som finns ombord,

12) förhandsinformation om de föreslagna lastnings- eller lossningsförfarandena eller ändringar av befintliga lastnings- eller lossningsplaner,

13) huruvida terminalens lastnings- eller lossningsutrustning är fast eller har några begränsningar i fråga om rörlighet,

14) krav på förtöjningar,

15) underrättelse om ovanliga förtöjningsanordningar,

16) eventuella begränsningar för intag eller länsning av barlastvatten,

17) största djupgående som den behöriga myndigheten tillåter, och

18) andra upplysningar som befälhavaren begär om terminalen.

8 §

Förfaranden mellan bulkfartyg och terminal

På lastning eller lossning av bulkfartyg med fast bulklast tillämpas följande förfaranden:

1) innan en fast bulklast lastas eller lossas skall befälhavaren med terminalrepresentanten komma överens om en lastnings- eller lossningsplan i vilken säkerställs att

a) skärkraften och böjmomenten i fråga om fartyget inte överskrider de tillåtna gränserna under lastning och lossning,

b) lastnings- eller lossningsplanen beaktar takten, kvantiteten och graden av lastnings- och lossningsåtgärder,

c) lastnings- och lossningsplanen beaktar lastnings- eller lossningstakten, antalet tippningar samt kapaciteten för länsning och intag av barlastvatten i fråga om fartyget.

2) lastnings- och lossningsplanen skall göras upp enligt bilag 2 till BLU-koden i den form som anges i dess bilag 2, och den skall uppta bulkfartygets IMO-nummer; dessutom skall befälhavaren och terminalrepresentanten med sin underskrift fastställa att de godkänner planen,

3) befälhavaren och terminalrepresentanten skall förbereda och godkänna alla sådana ändringar i lastnings- och lossningsplanen som enligt någondera parten kan inverka på fartygets eller besättningens säkerhet och dessa ändringar skall framställas såsom en reviderad plan,

4) lastnings- och lossningsplanen och de eventuella reviderade och godkända planerna förvaras på fartyget och i terminalen i sex månader,

5) innan lastningen och lossningen inleds skall checklistan för säkerheten i gränssnittet mellan fartyg och hamn gemensamt fyllas i och undertecknas av befälhavaren och terminalrepresentanten enligt de riktlinjer som anges i bilag 4 till BLU-koden och

6) när lastningen eller lossningen har avslutats skall i den skriftliga överenskommelse som ingåtts mellan befälhavaren och terminalrepresentanten fastställas att lastningen eller lossningen har utförts i överensstämmelse med lastnings- eller lossningsplanen och de eventuella ändringar som gjorts i den, i fråga om lossning skall i den skriftliga överenskommelsen dessutom nämnas eventuella skador som förorsakats av fartyget i samband med lossning samt de eventuella reparationer som utförts, liksom även att lastrummen har tömts och rengjorts i överensstämmelse med befälhavarens krav.

9 §

Terminalrepresentantens uppgifter i samband med lastning och lossning

Före och under lastningen eller lossningen skall terminalrepresentanten

1) informera befälhavaren om kontaktinformation och förfaranden för att kontakta den terminalpersonal eller den representant för befraktaren som ansvarar för lastningen eller lossningen för att möjliggöra befälhavarens kontakt med dem,

2) vidta alla försiktighetsåtgärder för att undvika att lastnings- eller lossningsutrustningen orsakar skador på fartyget och om skador uppstår, informera befälhavaren om dessa,

3) säkerställa att fartyget ligger utan slagsida eller, om slagsida krävs av operationella skäl för att lastnings- eller lossningsarbetet skall kunna utföras, att den är så liten som möjligt,

4) säkerställa att lossningen på fartygets högra sida, sett från aktern mot fören, synkroniseras med lossningen på vänstra sidan i samma lastrum för att undvika att fartyget utsätts för vridpåkänningar,

5) underrätta befälhavaren om laster med hög bulkdensitet eller om enskilda skoplaster som är stora, då höga lokala belastningar på fartygskonstruktionen är möjliga till dess att tanktaket helt täcks av last, särskilt om det är tillåtet att släppa last från hög höjd, samt att särskild försiktighet iakttas när lastningen av varje lastrum påbörjas,

6) säkerställa att det finns en överenskomelse mellan befälhavaren och terminalrepresentanten beträffande alla faser och alla aspekter av lastningen eller lossningen, och att befälhavaren informeras om varje ändring av den överenskomna lastningstakten samt vid fullbordandet av varje lastningsomgång,

7) protokollföra vikten hos den last som lastas eller lossas och dess placering i lastrummen samt säkerställa att lastvikten i lastrummen inte avviker från den överenskomna lastnings- eller lossningsplanen,

8) säkerställa att lasten vid lastning eller lossning har trimmats i enlighet med befälhavarens krav,

9) säkerställa att den lastkvantitet som krävs för att uppnå behövligt djupgående och trim inför avgången gör det möjligt att tömma lastanläggningens transportanordning när lastningen avslutas; i detta syfte skall terminalrepresentanten informera befälhavaren om den nominella vikten på last som finns i transportanordningen och om eventuella krav på tömning av transportanordningen då lastningen avslutas,

10) vid lossning, varsla befälhavaren när man avser att öka eller minska antalet använda lossningsenheter samt underrätta

befälhavaren om när lossningen av varje lastrum beräknas vara avslutad, och

11) säkerställa att inget svetsarbete utförs ombord eller i fartygets närhet medan fartyget ligger vid kaj, förutom med befälhavarens tillstånd och i enlighet med eventuella krav från den behöriga myndigheten.

10 §

Rapport om resultatet av kontrollerna

Sjöfartsverket skall vart tredje år lämna Europeiska gemenskapernas kommission en rapport om resultatet av de kontroller som utförts med tanke på iakttagandet av bestämmelserna i bulklastlagen och denna förordning.

Rapporten skall innehålla en bedömning av hur de harmoniserade förfaranden för samarbete och kommunikation mellan bulkfartyg och terminaler som föreskrivs i det i 1 bulklastlagen avsedda bulklastdirektivet fungerar.

Sjöfartsverket skall lämna rapporten till kommissionen senast den 30 april det år som följer på den treårsperiod som rapporten avser. Sjöfartsverket skall lämna den första rapporten till kommissionen år 2008.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Helsingfors den 30 december 2004

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Regeringssekreterare Pekka Kouhia

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1406—1411, 3 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2004

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663